Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
32100 Vinkovci
OIB 77561654785

Poslovni broj: P-354/2026-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Vinkovcima po sucu Ivanu Katičiću kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Marka Miloševića iz Starih Mikanovaca, Vladimira Nazora 1, sada Školska 6, OIB: 69822539529, zastupan po punomoćniku Hani Lukić Hob, odvjetnici u Vinkovcima, protiv tuženika OTP banka Hrvatska d.d., Domovinskog rata 61, Split, OIB: 52508873833, zastupana po punomoćniku Belizaru Tomaiću, odvjetniku u Osijeku, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane i zaključene glavne rasprave 14. listopada 2026. u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja i zamjenice punomoćnika tuženika Lane Biljan, odvjetničke vježbenice u uredu Davora Ćavara, odvjetnika u Vinkovcima, 2. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom i bez pravnog učinka nepoštena ugovorna odredba točke 7.1. i 7.3. Ugovora o kreditu br. 65223/07 od 22.12.2007.g. zaključenog između tužitelja Marka Milošević iz Starih Mikanovaca, Vladimira Nazora 1, kao korisnika kredita i Societe Generale Splitske banke d.d. Split, pravnog prednika tuženika OTP Banka d.d. Split, Ul. Domovinskog rata 61, pod nazivom NAKNADE i koja glasi:

„7.1. Naknada za obradu kreditnog zahtjeva iznosi 2,50 % (dvacijela pedesetposto) od ukupnog iznosa odobrenog kredita, a najmanje 200,00 kn.

7.3. Naknada se naplaćuje jednokratno odmah prije korištenja kredita.“

II. Nalaže se tuženiku OTP Banka d.d. Split, Ul. Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, da tužitelju Marku Miloševiću iz Starih Mikanovaca, Vladimira Nazora 1, OIB: 69822539529 plati iznos od 125,00 eura (slovima: stodvadesetpet eura), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 29. prosinca 2007. do isplate, sve po kamatnoj stopi od 15 % godišnje za period od dospijeća do 31. srpnja 2008., a od 1. kolovoza 2008. do 31. srpnja 2015. u visini eskontne stope HNB-a važeće posljednjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3%, a od 1. siječnja 2023. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje

je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku OTP Banka d.d. Split, Ul. Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, da tužitelju Marku Miloševiću iz Starih Mikanovaca, Vladimira Nazora 1, OIB: 69822539529, nadoknadi prouzročene parnične troškove u iznosu od 311,64 eura (slovima: tristojedanaest eura i šezdesetčetiri centa), sa zateznim kamatama, tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude tj. od 2. studenog 2026. do isplate, prema kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 28. svibnja 2026. podnio tužbu u kojoj navodi da je 22. prosinca 2007. sa Societe Generale Splitskom bankom d.d. Split, koja je kasnije pripojena OTP banci d.d. Split, Ul. Domovinskog rata 61, sklopio Ugovor o kreditu br. 65223/07 na iznos od 5.000,00 EUR, s rokom otplate od 60 mjeseci.

1.1. Navodi da je predmetni ugovori o kreditu sklopljen prema unaprijed otisnutom sadržaju pripremljenom od strane tuženika, kao jače/dominantne ugovorne strane, a tužitelj ni na koji način nije bio u mogućnosti utjecati na sadržaj ugovora, niti pojedinačno pregovarati o pojedinim ugovornim odredbama.

1.2. Navodi da prema odredbi članka 81. stavka 1. Zakona o zaštiti potrošača ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Tuženik je u navedeni ugovor o kreditu ugradio odredbu (točka 7.) kojom je određena naknada za obradu kredita u iznosu od 2,50% od iznosa kredita i koja se naplaćuje jednokratno odmah po potpisu Ugovora. Navodi da iz navedene odredbe Ugovora o kreditu nije vidljivo na što se ova naknada odnosi i od kojih se troškova sastoji te zašto je određena baš u tom iznosu (postotku od iznosa kredita). Navodi da se očito radi o jednostranoj odluci tuženika o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, niti je tužitelj mogao utjecati na sadržaj navedene ugovorne odredbe. Takav način određivanja naknade potpuno je netransparentan za tužitelja kao potrošača, što je prouzročilo neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana. Stoga je takva ugovorna odredba protivna načelu savjesnosti i poštenja i posljedično ništetna. Također navodi da tuženik prije zaključenja predmetnog Ugovora o kreditu nije u cijelosti informirao tužitelja kao potrošača o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je također imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

1.3. Tužitelj također navodi da je temeljem nepoštene – ništetne ugovorne odredbe Ugovora o kreditu o jednokratnoj naknadi za obradu kredita, tuženik odmah na dan plasiranja kredita 28. prosinca 2007. naplatio od tužitelja naknadu od 2,50% od iznosa kredita, što je iznosilo 125,00 eura.

1.4. Tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi ništetnom odredbe ugovora o kreditu kojima je ugovorena predmetna naknada, te naložiti

tuženiku da isplati tužitelju iznos koji je naplatio temeljem navedene odredbe ugovora o kreditu.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da nije sporno da je tužitelj s pravnim prednikom tuženika sklopio predmetni Ugovor o kreditu. Međutim, sporno je, je su li pojedine odredbe Ugovora nepoštene, a time i ništetne.

2.1. Također navodi da je u ugovoru o kreditu u odnosu na ulaznu naknadu potpuno jasno navedeno kako se od iznosa kredita jednokratno plaća naknada za obradu kreditnog zahtjeva od 2,50% od iznosa odobrenog kredita, a koja je prihvaćena suglasnošću volja ugovornih stranaka. Tuženik ima pravo na navedenu naknadu upravo iz razloga što je isti kreditna institucija čija je djelatnost odobravanje kredita. Slijedom navedenog, sporne odredbe su dovoljno jasne i razumljive odnosno uobičajene za ugovor o kreditu, te su ih korisnici mogli očekivati prema samoj formulaciji teksta ugovora.

2.2. Tuženik ne osporava visinu kondemnatornog zahtjeva.

2.3. Tuženik ističe i prigovor zastare.

2.4. Tuženik osporava i naznačenu vrijednost predmeta spora u iznosu od 375,00 eura.

3. Očitujući se na navode iz odgovara na tužbu, tužitelj navodi da se o predmetnoj ugovornoj odredbi i visini naknade nije pojedinačno pregovaralo, te da se radi o jednostranoj odluci tuženika. Također osporava prigovor zastare i prigovor koji se odnosi na označenu vrijednost predmeta spora.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao ugovor o kreditu (stranica 5.-8. spisa), dopis tuženika (stranica 11.-12. spisa), te je saslušao tužitelja.

5. Na temelju ocjene provedenih dokaza sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje u tekstu: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

6. Tijekom postupka nije sporno da su tužitelj i tuženik sklopili Ugovor o kreditu broj: 65223/07 od 22. prosinca 2007. na iznos od 5.000,00 eura, s rokom otplate od 60 mjeseci, te da je točkom 7. ugovora ugovorena naknada za obradu kredita od 2,50 % od ukupnog iznosa kredita, a najmanje 200,00 kuna. Također nije sporno da je temeljem ovo ugovorne odredbe naplaćena naknada u iznosu od 125,00 eura.

7. Sporno je da li je ništetna odredba ugovora o kreditu temeljem koje je tužitelju naplaćena jednokratna naknada, te je sporno je li nastupila zastara tužiteljevog potraživanja.

8. Saslušan u svojstvu parnične stranke tužitelj je naveo da da je imao namjeru adaptirati kuću u kojoj je živio i koja je njegovo vlasništvo radi čega je otišao u poslovnicu tada Splitske banke d.d., a iz razloga što je imao otvoren račun u toj banci. U banci je rekao koliki mu iznos kredita treba, te je banka odobrila ovaj iznos i sastavila ugovor. Sve ostale odredbe u ugovor je unijela banka. Prilikom razgovora o kreditu od strane banke mu nije spominjana obveza plaćanja naknade niti je bio upoznat sa njezinom iznosom. Ne može se sjetiti je li prilikom čitanja ugovora primijetio ovu odredbu budući mu je bilo bitno koliko iznosi rata kredita. Novac od kredita mu je isplaćen na račun i tada je primijetio da mu je isplaćeno manje od onog iznosa koji je ugovoren. Nakon toga je otišao u banku kako bi se raspitao zašto mu je isplaćen manji iznos i u banci mu je odgovoreno da je to tako. Naveo je da je kredit u cijelosti otplatio, te da je novac od kredita potrošen na adaptaciju kuće. Naveo je da nije bio vlasnik obrta niti trgovačkog društva, a kuća u

koju je uložio novac od kredita je korištena za stanovanje i nije korištena za neke poslovne svrhe.

9. Dakle, saslušanjem tužitelja je utvrđeno da je ugovor o kreditu sastavila banka i da je u ugovoru bila određena naknada o kojoj tužitelj nije mogao pregovarati. Utvrđeno je da je iznos naknade određen u postotkom u odnosu na iznos kredita, te da tužitelj nije bio upoznat koliki je iznos naknade.

10. Odredbom članka 96. stavka 1. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj: 79/07., dalje u tekstu: ZZP) propisano je da ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Stavkom 2. navedenih članaka propisano je da se smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Nadalje stavkom 4. istih članaka propisano je da ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

11. Odredbom članka 102. stavka 1. ZZP propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništetna.

12. Slijedom navedenog, na tuženiku je teret dokazivanja da je s tužiteljem pojedinačno pregovarao o naknadi za obradu kredita i visini te naknade. Međutim, tijekom ovog postupka tuženik to nije dokazao, već iz predmetnih odredbi Ugovora o kreditu proizlazi da se radi o standardnoj stipulaciji ugovora koja sadrži odredbu prema kojoj se tužitelj obvezuje prilikom isplate kredita platiti banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva koja je određena u postotku od iznosa kredita.

13. Sukladno odredbi članka 295. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23., dalje u tekstu: ZOO) opći uvjeti ugovora su ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koji jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani, bilo da su sadržani u formalnom (tipskom) ugovoru bilo da se na njih ugovor poziva.

14. Slijedom toga, o odredbama akata kreditora koji reguliraju materiju kreditiranja koji su sadržani u samom ugovoru, po prirodi stvari i ne može se pojedinačno pregovarati, a što znači da se nije moglo niti pojedinačno pregovarati o spornoj odredbi Ugovora.

15. Nadalje, sud prihvaća da je prilikom obrade zahtjeva i odobravanja kredita tuženik imao određene troškove, koji se "pokrivaju" tom naknadom. Sama činjenica da je naknada za obradu zahtjeva i odobravanje kredita određena u postotku od odobrenog iznosa kredita, što znači da korisnici kredita kojima je odobren veći iznos kredita plaćaju višu naknadu, govori u prilog tome da tako ugovorenom naknadom za obradu zahtjeva i odobravanje kredita nisu „pokriveni“ stvarni troškovi koje je tuženik imao pri obradi svakog pojedinog zahtjeva i odobravanja kredita. Naprotiv da su zaista ugovorenim naknadama za obradu zahtjeva i odobravanje kredita "pokriveni", odnosno plaćeni stvarni troškovi, tada bi ta naknada bila ugovorena u nominalnom iznosu, a ne u postotku od odobrenog iznosa kredita.

16. Budući iz provedenih dokaza proizlazi da je predmetni ugovor o kreditu pripremila banka, odnosno da se radi o tipskom ugovoru, to je očito da se o odredbama tog ugovora nije pojedinačno pregovaralo, a niti je tužitelj mogao pojedinačno pregovarati. Obzirom je tužitelj na temelju odredbi kojima je ugovorena naknada platio tuženiku naknadu za obradu kredita u iznosu kako je to ranije

navedeno, to je očito da su iste prouzročile značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača - tužitelja, a što znači da su navedene odredbe Ugovora nepoštene, temeljem odredbe članka 96. stavak 1. ZZP, te ništetne u smislu članka 102. stavak 1. ZZP.

17. Tijekom postupka je utvrđeno da tužitelj ima status potrošača. Naime, prema odredbi članka 3. točke 1. ZZP određeno je da je potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti.

17.1. Uvidom u zaključeni ugovor o kreditu i saslušanjem tužitelja utvrđeno je da je ugovor tužitelj zaključio kao fizička osoba i da je novac od kredita potrošio za adaptaciju kuće koja je njegovo vlasništvo i koju je tužitelj koristio za stanovanje.

17.2. Obzirom na navedeno, stav je suda da tužitelju pripada pravo na pravnu zaštitu temeljem Zakona o zaštiti potrošača i to iz razloga jer njegovo svojstvo potrošača proizlazi iz samih odredbi zaključenog ugovora o kreditu, iz kojeg je vidljivo da se radi o nenamjenskim kreditima, a saslušanjem tužitelja je utvrđeno da je novac od kredita potrošio za adaptaciju kuće u kojem živi. Slijedom toga, namjena kredita nije bila za nikakve poslovne, obrtničke ili druge namjene, a tuženik tijekom postupka nije niti pokušavao dokazivati drugačije.

18. Slijedom navedenoga, sud je prihvatio tužbeni zahtjev i utvrdio da je ništetna odredba predmetnog ugovora o kreditu kojom je ugovoreno plaćanje naknade za obradu kreditnog zahtjeva.

19. Kako je navedena odredba Ugovora o kreditu ništetna, to se ta odredba među strankama ne može primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi, te je sukladno članku 323. ZOO tuženik dužan vratiti tužitelju ono što je primio po osnovi koja je utvrđena ništetnom.

20. Među strankama nije sporno da je tuženik na ime naknade za obradu kredita od tužitelja naplatio iznos od 125,00 eura, a iz dopisa tuženika (stranica 11. spisa) je vidljivo da je naknada naplaćena 28. prosinca 2007.

21. Prigovor zastare je neosnovan, jer je člankom 328. ZOO propisano da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, pa ne može zastarjeti zahtjev tužitelja kojim traži utvrđenje ništetnosti dijela ugovora o kreditu.

21.1. Vezano za zahtjev za isplatu, treba navesti da se radi o restitucijskom zahtjevu te je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 30. siječnja 2020. zauzeto pravno shvaćanje broj: Su-IV-47/2020 prema kojem zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva, prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora ili pojedinih njegovih odredbi, a što je u konkretnom slučaju dan pravomoćnosti ove presude.

22. Tužitelju na dosuđeni iznos pripadaju zatezne kamate temeljem članka 1115. ZOO od dana stjecanja (naplate naknade), jer je tuženik bio nepošten pa je obvezan platiti zatezne kamate od sljedećeg dana nakon što je naplatio iznos naknade. Visina stope zakonske zatezne kamate dosuđena je sukladno članku 29. stavak 2. ZOO.

23. Vezano za vrijednost predmeta spora, treba navesti da je tužitelj u tužbi odredio vrijednost predmeta spora u iznosu od 375,00 eura. Nadalje, tužitelj je u ovom predmetu postavio dva tužbena zahtjeva, i to deklaratorni zahtjev kojim traži da sud utvrdi ništetnost odredbe ugovora o kreditu i kondemnatorni zahtjev kojim traži isplatu novčanog iznosa naplaćenog na ime naknade za obradu kredita. U

situaciji kada je deklaratorni zahtjev istaknut uz tužbeni zahtjev na činidbu koji treba poslužiti samo za ocjenu osnovanosti zahtjeva za činidbu, on se ne uzima u obzir pri utvrđivanju vrijednosti predmeta spora, već se vrijednost predmeta spora u tom slučaju određuje samo prema novčanom potraživanju iz zahtjeva za isplatu (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odlukama Rev-374/2013-3 od 6. prosinca 2017., Rev-x-155/2010-2 od 30. lipnja 2010. Rev-214/2002-2 od 11. ožujka 2003. i druge).

23.1. Dakle, u ovom konkretnom slučaju deklaratorni zahtjev na utvrđenje ništetnosti i da je bez pravnog učinka odredbe ugovora o kreditu kojom je ugovorno plaćanje naknade za obradu kredita služi samo za ocjenu osnovanosti zahtjeva za isplatu iznosa od ukupno 125,00 eura koji je tužitelj isplatio tuženiku po osnovi te ništetne ugovorne odredbe i koji iznos je stoga tuženik obvezan platiti tužitelju. Radi navedenog sud je na pripremnom ročištu od 23. rujna 2026. odredio vrijednost predmeta spora u iznosu od 125,00 eura, temeljem odredbe članka 40. stavka 3. ZPP.

24. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 5., članka 155. i članka 164. ZPP-a, te kako je tužitelj uspio u cijelosti u sporu, to mu je tuženik dužan naknaditi trošak postupka.

25. Sud je tužitelju priznao trošak za sastav zahtjeva za dostavom dokumentacije u vrijednosti od 25 bodova, sukladno Tbr. 36. točki 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/23, dalje u tekstu: Tarifa), za sastav tužbe u vrijednosti od 25 bodova sukladno Tbr. 7. točki 1. Tarife, za sastav podneska od 13. kolovoza 2026. u vrijednosti od 25 bodova sukladno Tbr. 8. točki 1. Tarife, za zastupanje na ročištima od 23. rujna 2026. i 14. listopada 2026. u vrijednosti 25 bodova za svako ročište sukladno Tbr. 9. točki 1. Tarife, za pristup ročištu za objavu presude u vrijednosti od 12,5 bodova sukladno Tbr. 9. točki 3. Tarife, odnosno ukupno 137,5 bodova. Kada se vrijednost boda pomnoži sa 2,00 eura sukladno Tbr. 54. Tarife dobije se iznos od 275,00 eura. Tužitelju pripada trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 6,64 eura i presudu u iznosu od 30,00 eura, odnosno ukupno 311,64 eura.

26. Na dosuđeni trošak tužitelju pripadaju zatezne kamate od presuđenja, sukladno članku 151. stavku 3. ZPP.

27. Zahtjev tuženika za naknadom parničnih troškova je odbijen temeljem članka 154. stavak 1. ZPP.

28. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Vinkovcima 2. studenog 2026.

Sudac:
Ivan Katičić

IVAN KATIČIĆ

Elektronički potpisano: 02.11.2026T12:53:12 (UTC:2026-11-02T11:53:12Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: e83f2f6e-8435-4780-9450-ce67e99bd084
Općinski sud u Vinkovcima

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana prijema ovjerenog prijepisa iste. Žalba se podnosi ovom sudu pisano, a o istoj odlučuje županijski sud.

DOSTAVITI:
1. Odvjetnica Hana Lukić Hob, B. Jelačića 12, 32100 Vinkovci – pun. tužiteljice
2. Odvjetnik Belizar Tomaić, K. Zvonimira 17/I, 31000 Osijek – pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-81b47**

Kontrolni broj: **0ae4e-bec37-27802**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.